

№ 10/1967.

Å l a n d s l a n d s k a p s s t y r e l -
s e s framställning till Ålands landsting
med förslag till landskapslag angående änd-
ring av landskapslagen om jakt.

Landstinget har medelst beslut den 18 mars 1966 hos landskapsstyrelsen hemställt att genom tillägg till gällande jaktlag göra det möjligt för landskapsstyrelsen att, då synnerliga skäl föreligga, även under den tid jakt med drivande hund är tillåten, utfärda sådant förbud, att hund icke tillåtes löpa lös i mark där rådjur finnes. Beslutet bygger på landstingsman Nils Dahlmans m.fl.:s hemställningsmotion № 3/1966, (lag- och ekonomiutsk.bet. № 7/1966). Hemställningsmotionen motiverades med att nederbörds- och temperaturförhållanden under vintern 1965-1966 hade medfört stora påfrestningar för rådjursstammen inom landskapet. Dessutom hade riklig snötillgång visat sig även kunna inträffa under sådan tid av året, då jakt med drivande hund var tillåten. Ett flertal exempel på att herrelösa hundar fått driva rådjur i timal och ett antal s.k. rådjurstragedier hade till påföljd att den ännu fåtaliga rådjursstammen minskat till antal.

Enligt gällande lydelse av 37 § 1 mom. landskapslagen om jakt (10/65) skall hund hållas kopplad annorstädes än på ägarens eller innehavarens gårdsplan under den tid jakt med drivande hund icke är tillåten. Under annan tid av året föreligger däremot ingen annan skyldighet för hundägaren, att hålla hunden under tillsyn än vad som framgår av 35 § 1 mom. nämligen att hundägaren äger tillse att djuret inte stör villebråd på annans jaktområde eller under fridlysningstid.

Med hänsyn till att ansvarsmedvetna hundägare utgör en grundförutsättning för att inte bara rådjursstammen utan viltet överhuvudtaget skall besparas onödiga störningar och lidanden har landskapsstyrelsen funnit påkallat att i 37 § 1 mom. föreslå införandet av ett 35 § 1 mom. kompletterande stadgande, enligt vilket hund också den tid jakt med drivande hund är tillåten skulle hållas under sådan tillsyn, som erfordras för att förebygga, att den jagar villebråd.

Denna generella tillsynsplikt skulle kompletteras med ett s.k.hundförbud, d.v.s. möjlighet för landskapsstyrelsen att också under den tid jakt med drivande hund är tillåten förordna för viss tid och för visst område om förbud för hund att löpa lös i marker, där rådjur finnes. Då ett sådant hundförbud dock innebär ett ingrepp i möjligheterna till framgångsrik jakt, är det dock nödvändigt, att ett sådant förbud endast skulle utfärdas under speciella förhållanden eller då nederbörds- och temperaturförhållandena eller andra särskilda omständigheter ger vid handen, att det föreligger risk för att rådjursstammen åsamkas onö-

digt lidande.

I syfte att höja hundägarmoralen och förmå hundägarna att ägna hunduppfödningen större uppmärksamhet för att rådjuren skall kunna fredas också under tid, då jakt med drivande hund pågår, har landskapsstyrelsen i likhet med motionärerna funnit gott föreslå, att undantag mot hundförbud skulle kunna medgivas sådan hund, som är ofarlig för rådjur, eller s.k. rådjursren hund. För att utröna huruvida en hund är rådjursren, skulle särskilda prov under landskapsstyrelsens överinseende förrättas. E huru hund vid ett sådant prov godkänts såsom rådjursren, skulle det oaktat den enskilde hundägaren ansvara för, att hunden icke river eller jagar rådjur, då den användes vid jakt. Landskapsstyrelsen skulle icke heller vara tvungen att i varje fall, då hundförbud utfärdas, samtidigt medgiva undantag för rådjursrena hundar, utan skulle landskapsstyrelsen in casu pröva, huruvida förutsättningar föreligga för meddelande av sådant undantag.

I samband med ovannämnda lagändringsförslag har landskapsstyrelsen på önskemål av sjöbevakningsmyndigheterna i landskapet, till prövning upptagit frågan om, huruvida jakt på skadskjutet vilt från maskindriven farkost kan anses vara motiverad eller om en ändring också i detta avseende borde genomföras. Enligt gällande lydelse av 45 § i jaktlagen får skadskjutet vilt förföljas och avlivas från båt även om denna är maskindriven. Detta stadgande tillkom genom jaktlagen den 25 mars 1965 medan det därförinnan överhuvudtaget var förbjudet att bedriva jakt på sjöfågel från maskindriven eller bogserad farkost. Enligt uppgift från de övervakande myndigheterna har det visat sig svårt, att avgöra, huruvida jakt från maskindriven farkost pågår eller om det är fråga om förföljande av skadskjutet vilt. Likaså försvåras övervakningen av att allt snabbare farkoster tagit i användning också bland jägarna. Med beaktande av att det där någon ertappats med att jaga från maskindriven farkost, åligger det honom att bevisa, att fråga varit om jakt på skadskjutet vilt, samt då ett humanitärt intresse fordrar, att skadskjutet vilt så snart som möjligt avlivas, har landskapsstyrelsens majoritet stannat för att någon ändring av nu gällande lydelse av ifrågavarande stadgande icke skulle föreslås.

I anledning av förenämnda lagändringsförslag har landskapsstyrelsen inbegärt utlåtande från samtliga jaktvårdsföreningar i landskapet samt Ålands jaktvårdsförbund. Av de inkomna utlåtandena framgår att endast jaktvårdsföreningen i Kumlinge motsätter sig införandet av ett hundförbud, medan föreningarna i Föglö, Saltvik och Eckerö kommun visserligen omfattar hundförbudet men anser det icke vara påkallat att undantag

skulle kunna medgivas. Beträffande ändringen av 45 § har jaktvårdsföreningarna i Jomala, Kumlinge, Eckerö, Hammarland, Sund, Brändö, Geta, Lemland, Lumparland och Sottunga samt Ålands jaktvårdsförbund förordat en ändring av nu gällande stadgande, medan jaktvårdsföreningarna i Föglö, Vårdö, Finström och Saltvik föreslår att en sådan ändring icke skulle genomföras.

Med hänvisning till det ovan anförda får landskapsstyrelsen förelägga Landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s l a g
angående ändring av landskapslagen om jakt.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 37 § och 38 § 1 mom. landskapslagen den 25 mars 1965 om jakt (10/65), såsom följer:

37 §.

Under den tid jakt med drivande hund icke är tillåten, må hund ej tillåtas okopplad ströva omkring annorstädes än på ägarens eller innehavarens gårdsplan eller i hans trädgård. Under annan tid av året skall hund, där den icke begagnas till jakt, hållas under sådan tillsyn som erfordras för att förebygga, att den jagar villebråd.

Då synnerliga skäl föreligga, må landskapsstyrelsen efter hörande av vederbörande jaktvårdsförening förordna, att, under den tid jakt med drivande hund är tillåten, hund icke tillåtes löpa lös i mark, där rådjur finnes. Därvid må undantag medgivas för jakt med hund, vilken icke driver eller eljest jagar rådjur.

Vad i 1 och 2 mom. är sagt gäller ej hund, som är yngre än tre månader.

Utan hinder av vad i 1 och 2 mom. är stadgat, må hund, som särskilt dresserats att valla husdjur, eller annan särskilt dresserad tjänstehund användas i tjänsteuppgifter och sådan dressyr bibringas hund, om anmälan därom gjorts hos vederbörande polismyndighet. Detsamma gäller för höns-hund, som med jakträttsinnehavarens begivande undergår vederbörlig dressyr. Polismyndighet må dock enligt prövning i enskilda fall förbjuda ovannämnd användning eller dressyr.

Vad i 1 och 2 mom. är sagt gäller ej heller hund, som försedd med fastställt märke användes såsom rapporthund eller för polis- eller gränsbevakningsuppgifter.

Med tillstånd av landskapsstyrelsen må jakthundsprov anordnas utan hinder av stadgandet i 1 mom. på härför lämpligt område, där jakträttsinnehavarens samtycke utverkats.

38 §.

Anträffas hund, som beröres av de i 37 § stadgade förbuden, under

den där nämnda tiden lös inom främmande jaktområde, vare den myndighet, som övervakar jaktlagens efterlevnad, berättigad att döda den, såframt hunden icke kan omhändertagas. Samma rätt tillkommer, om hund befinner sig på främmande område, där villebråd kan uppehålla sig, eller på annans gårdsplan eller i annans trädgård, även områdets ägare och innehavare samt jakträttsinnehavare och för området tillsatt jaktövervakare. Hund må dock icke dödas, om den åtföljes av sin ägare eller innehavare, och denna på anmaning kopplar hunden.

- - - - -
Mariehamn, den 10 februari 1967.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd

Hugo Johansson
Hugo Johansson

Lagberedningssekreterare

Sune Carlsson
Sune Carlsson.